

§ 49.

15-ия походъ въ 204 година.

Прѣминуваието на Сципиона въ Африка; — дѣйствиата и побѣдитѣ му въ нея; — двукратная бой при Кротонъ въ Бруттий.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — Корнелий Цетегъ и Семпроний Тудитанъ (който билъ въ Гърция), а за претори — Т. Клавдий Неронъ (не този, който билъ консулъ, а другъ), Марций Ролла, Скрибаний Либонъ и Помпоний Мато. Тѣй като въ римскитѣ и въ Аннибаловата армии въ южна Италия върлувала чума и други болѣсти, то рѣшено било една отъ двѣтѣ армии тамъ да се распусне. Консула Корнелий билъ назначенъ въ Етрурия съ 2-та градски легиона, консула Семпроний съ 2 нови легиона — въ Бруттий, претора Помпоний съ 2-та Каннски легиона — въ Сицилия, Сципионъ, въ звание проконсулъ и съ 2-та Сицилийски легиона и единъ събранъ отъ него, и съ флотата си — сжщо въ Сицилия, проконсула Лициний съ 2 легиона — въ Бруттий, претора Скрибоний съ 2 легиона — въ Цизалпинска Галлия, претора Лукреций съ 2 легиона — да наблюдава Махона въ Лигурия, проконсулитѣ Корнелий и Манлий съ 2 (намѣсто 4) легиона — въ Испания и най послѣ Клавдий и Хостилий, всѣки съ по единъ легионъ — въ Капуа и Тарентъ. Тѣй щото тѣзи година на служба имало пакъ 19 легиона.

Въ началото на годината жителитѣ на Локра се оплакали на Сципиона отъ злоупотрѣблението и лихоимството на назначения въ този градъ префектъ Племиний. Но Сципионъ, твърдѣ много заетъ съ военитѣ си приготовления или, може би, твърдѣ много довѣряющъ се на Племиния, не удовлетворилъ оплакванията на локрянитѣ, които тогава поднесли оплакванията си на сената.

Тукъ враговетѣ на Сципиона и на чело на тѣхъ бившия диктаторъ Фабий (за неговъ срамъ) и почти всички главни сенатори, отъ подла завистъ къмъ Сципиона, искали свалението му и повикванието му въ Римъ. За щастие сената се засрамилъ отъ такава несправедлива присѣда и испратилъ въ Локра и Сицилия претора Помпония съ 2-ма народни трибуни и 10 слѣдователи, да ислѣдватъ оплакванията на локрянитѣ. Слѣдствието се свършило съ туй, че Племиний и 32 негови съучастници били осждени и затворени въ тъмница въ Римъ (първо проявление на общественно лихоимство между римлянитѣ), а Сципионъ не само, че билъ напълно оправданъ, но, спорѣдъ отзива на слѣдователитѣ, билъ признатъ за единчкия челоуѣкъ, който билъ въ състояние да довърши войната. Вслѣдствие на това сената разрѣшилъ на Сципиона да отплува за Африка, когато и съ каквито войски поиска, което правело на сената голѣма, а на Фабия и враговетѣ на Сципиона твърдѣ малка честь.

Между това въ Африка Аздрубаль, Гисконова синъ, намѣрилъ срѣдство да отклони Сифакса отъ съюза съ римлянитѣ, като му далъ за жена красивата си дъщеря, прочутата Софонизба, въ която Сифаксъ се билъ влюбилъ. По нейно влияние, Сифаксъ испратилъ да кажатъ на Сципиона, че ако римлянитѣ излѣзатъ въ Африка, той ще бжде принуденъ да се обяви противъ тѣхъ. Сципионъ, за да не се лиши и отъ помощта на Массинисса, побързалъ да замине за Африка. Като събралъ всичкитѣ си войски и флотата въ